

Csatáné Bartha Irénke

Biztató közelséged

(Fülöp Lajosnak a 90.-re)

Kifeszített fényugárra
teregette Anyád hófehér ruhádat,
lelkedben ebből mind mosoly fakadt,
míg kezére sok bánatránc tapadt,
és könnyek között múlt árvaságod éjszakája.
Ó, áldott 90 év, földi stációid kimagasló állomása,
hány porszemből gyűlt össze,
mennyi öröm, félbemaradt terv, fájó sebek lüktetése,
korjelzőnek tömöttödik benne!...

Hányféle út, mező, virág, sírhant,
szerelmes muzsika, hajnalok, naplementék,
és minden jó, mely szárnyaid felhajtó ereje lett.
Emlékek antik lábnyoma, egy lassan pergő homokóra...
De törekenységnek súlya van, valami finom, megfoghatatlan, fátyolszerű aurád
közöttünk lebeg,
mosolyod biztaton körülölel minket.
Benne a szépség, ártatlanság,
megronthatatlan naivitás,
mely áthatja személyiségedet.

Olyan vagy, mint egy különleges vadvirág,
mely belesimul a mező összes szépségébe.
Minden mozdulatoddal, kedves, baráti szavaiddal,
jó cselekedeteiddel úgy jársz előttünk,
mint, aki tudja, nem Ő a fontos, hanem mindenki más.

Kedves Jó Lajos!
Szükségünk van Rád ebben
a mindenén átgazoló, gyorsuló világban,
mert Te a sok durvaság közül kiválsz,
és lehet finoman, csupa szív jósággal
kiegészítesz minket.
Nélküled a világunk hiányos lenne!

Ha velünk vagy, lényedből nyugalom árad,
valami biztató, vigasztaló varázslat simogat.
Ez lenne az a felhalmozott bölcsélet,
titkokat rejtő, segítő őstapasztalat.
Sok- sok évszak áll mögötted,
erdők, kertek, lugasok színeváltozása,
a Múlt, mely van és nincs,
jön és megy, nyomában nyughatatlan tüzek lobognak.

Téged is külső erők, ismeretlen áramlások mozgatnak,
de tudod a célt, ismered az utat,
és tartod mindig a jó irányt,
akár a víz, a szél és a békés csendek.
A Te példáddal ránk testálódik a tisztaság,
a nemes emberség és a keresztényi jóság.

Hát köszönjük Neked ezeket
a láthatatlan láncszemeket,
melyek összekötnek Veled,
és kívánjuk Drága Lajos,
hogy ez még sokáig így legyen!